

Folketingets Social- og Ældreudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2021 - 3802

Doknr.
419340

Dato
26-05-2021

Folketingets Social- og Ældreudvalg har d. 29. april 2021 stillet følgende spørgsmål nr. 584 (alm. del) til social- og ældreministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Torsten Gejl (ALT).

Spørgsmål nr. 584:

”Vil ministeren oplyse, hvor meget en kommune får i refusion ved 6 børn anbragt (2+2+2) og til en gennemsnitspris pr. døgn på 5.000 kr. pr barn, og vil ministeren oplyse, hvilke yderligere refusionsmuligheder der er for en kommune i forbindelse med anbringelse af børn?”

Svar:

Spørgsmålet forudsættes at omfatte belysning af refusionen for udgifter til tre børnefamilier med hver to anbragte børn. Forudsat, at der ikke er andre udgifter efter serviceloven til hver af de tre børnefamilier, vil kommunen være berettiget til statsrefusion efter den centrale refusionsordning, jf. beløbsgrænser og refusionsprocenter som nævnt i svaret på SOU alm. del – spørgsmål 582.

Ud af den samlede udgift ved hver familie på 3.650.000 kr. ved to børn i en familie, der er anbragt i et år, vil statsrefusion udgøre 1.587.500 kr. årligt for udgifterne til hver af familierne, svarende til i alt 4.762.500 kr. for alle tre familier og dermed seks børn. Beregningen i eksemplet her er foretaget med udgangspunkt i udgiften til en anbringelse hele året for hvert af børnene.

I det omfang kommunen har udgifter til indsatser i hjemmet til hjemmeboende søskende og eller udgifter til f.eks. en støtteperson til forældremyndighedsindehaveren eller anden form for støtte, der skal medvirke til at løse de problemer, som har været årsag til anbringelsen med henblik på at støtte forældrene i at varetage omsorgen for barnet eller den unge ved en eventuel hjemgivelse eller i samvær med barnet eller den unge under anbringelsen, vil kommunens udgifter hertil kunne tillægges anbringelsesudgifterne, og refusionen vil så skulle beregnes for de samlede udgifter, jf. refusionssatser beskrevet i SOU alm. del – spørgsmål 582, idet udgifterne til en børnefamilie kan sammenlægges og opgøres som én refusionssag.

Ud over reglerne om refusion af udgifter efter den centrale refusionsordning gælder:

Staten refunderer efter servicelovens § 177, stk. 1, nr. 3, 50 pct. af kommunernes udgifter til advokatbistand, jf. servicelovens § 72, til forældremyndighedsindehavere i sager, hvor der kan blive tale om at træffe beslutning om et barns anbringelse uden for hjemmet uden samtykke fra denne. Endvidere refunderes udgifter til advokatbistand i sager om gennemførelse af en undersøgelse under ophold på institution samt undersøgelse eller behandling ved indlæggelse på sygehus uden samtykke, i sager om opretholdt eller videreført anbringelse, i sager om anbringelse på delvist lukkede døgninstitutioner, delvist lukkede afdelinger på døgninstitutioner, sikrede døgninstitutioner og særligt sikrede afdelinger, i sager om ændring af anbringelsessted uden samtykke, ved sager om tilbageholdelse på en døgninstitution eller et opholdssted, ved beslutninger om brev- og telefonkontrol og beslutninger om afbrydelse af samvær mv., til forældre, som ikke har del i forældremyndigheden, i sager om afbrydelse af samvær med denne forælder, til unge, der er fyldt 12 år ved foranstaltninger uden samtykke, samt til forældremyndighedens indehaver, den unge, der er fyldt 12 år, samt plejeforældrene ved sager om flytning eller hjemtagelse fra privat familiepleje.

Staten refunderer efter servicelovens § 181, stk. 3, nr. 2, fuldt ud en kommunes udgifter til anbringelse af et uledsaget flygtningebarn, dog længst indtil det fyldte 18 år eller barnets forældre får lovligt ophold her i landet.

Endvidere refunderer staten efter servicelovens § 181, stk. 3, nr. 1, fuldt ud en kommunes udgifter til en anbringelse i et døgnophold for flygtninge og familiesammenførte til flygtninge, som inden 24 måneder efter datoen for opholdstilladelsen på grund af betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne anbringes i døgnophold, dog kun indtil den pågældende i en sammenhængende periode på 2 år har klaret sig selv.

Med venlig hilsen
Astrid Krag

Bilag:
Svar på SOU alm. del – spm. 582